

Κάνοντας ένα ταξίδι πίσω στον χρόνο, στην αρχή της επαγγελματικής μου επιλογής, θα μπορούσα να ανακαλέσω πολλά ευχάριστα συναισθήματα. Η ενασχόληση μου με τα κοινωνικά επαγγέλματα είναι συνακόλουθη του χαρακτήρα μου και αποτέλεσε μία από τις πρώτες μου επιλογές.

από την **Ευαγγελία Δελαβέκουρα**

Από τη θεωρία στην πράξη

Η εισαγωγή μου στο ΤΕΙ κοινωνικής Εργασίας, αποτέλεσε για εμένα μία αποκάλυψη. Μέσα από το θεωρητικό και πρακτικό υπόβαθρο της σχολής, ανακάλυψα δικές μου δυνατότητες και καλλιέργησα δεξιότητες που αμφισβητούσα ότι είχα. Έμαθα να χειρίζομαι καταστάσεις δύσκολες, να ακούω τον συνάνθρωπο μου και να επιδιώκω να τον ενδυναμώσω ώστε να συμμετέχει ενεργά στην αναζήτηση λύσεων στα προβλήματα του, δημιουργώντας όσο το δυνατόν περισσότερες επιλογές, να γίνει ο πρωταγωνιστής στην ζωή του.

Η σχολή από το δεύτερο κιόλας έτος με την πρακτική άσκηση συνδύασε τη θεωρία με την πράξη. Μας έδωσε έτσι την ευκαιρία να αποκτήσουμε την πολυπόθητη «επαγγελματική εμπειρία», να αρχίσουμε έμπρακτα την προετοιμασία μας για τον επαγγελματικό στίβο. Στην φάση αυτή όλα φάνταζαν μαγικά και εμείς πιστεύαμε ότι με τη σωστή κάθε φορά παρέμβαση θα λύναμε όλα τα προβλήματα! Υπήρχε ο ενθουσιασμός του νέου και άπειρου επαγγελματία. Νιώθαμε παντοδύναμοι.

Η πραγματικότητα

Στη συνέχεια μπαίνοντας στον επαγγελματικό χώρο των κοινωνικών επιστημών, ο ενθουσιασμός άρχισε να εναλλάσσεται με τις ματαιώσεις. Ο ενθουσιασμός, κινητήριος δύναμη για την παραμονή μας στον χώρο, για να ξεπερνάμε τις ματαιώσεις. Σταθερή πηγή αυτού, οι εξυπηρετούμενοι μας και οι μικρές ή οι μεγάλες επιτυχίες των στόχων που είχαν τεθεί. Απόδειξη και της δικής μας προσπάθειας. Η σχέση εμπιστοσύνης που αναπτύσσεται μεταξύ μας είναι ικανή να μας κάνει να στηρίζουμε τις επιτυχίες, αλλά και τις αποτυχίες τους, να αποτελούμε σταθερό σημείο αναφοράς για εκείνους. Είναι μεγάλη αποζημίωση για τον επαγγελματία να παρακολουθεί την εξέλιξη των ανθρώπων που συνεργάστηκε και να τους ενδυναμώνει να συνεχίσουν.

Από την άλλη πλευρά, οι ματαιώσεις πολλές. Ματαιώσεις τόσο για την ποσότητα και την ποιότητα των υπηρεσιών που μπορείς να προσφέρεις, καθώς εξαρτάται και από άλλους παράγοντες εκτός του επαγγελματία, όσο και προσωπικές ματαιώσεις που αφορούν τον χώρο εργασίας. Απογοήτευση για την καταπάτηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων, τις άσχημες συνθήκες εργασίας, την οικονομική εκμετάλλευση, την έλλειψη συντονισμού και οργάνωσης, την απαξίωση της ίδιας της δουλειάς μερικές φορές. Ακόμα η δυσκολία εύρεσης εργασίας απογοητεύει διπλά.

Τα σημεία των καιρών

Οι επαγγελματικές μου εμπειρίες πλούσιες από ανάλογα περιστατικά ενθουσιασμού και

ματαιώσεων. Και μάλλον φαίνεται ότι θα πληθύνουν, καθώς τα «σημάδια των καιρών» δείχνουν ότι στην εποχή της οικονομικής κρίσης ο κοινωνικοπρονοιακός τομέας θίγεται βαθύτατα. Όταν στο όνομα των «αναγκαίων περικοπών» κόβονται πολλές εξειδικευμένες παροχές σε ειδικές ομάδες πληθυσμού και τείνουν να θεωρούνται πολυτέλεια.

Προγράμματα κλείνουν ή μειώνουν το προσωπικό τους σε κοινωνικούς επιστήμονες και λοιπό προσωπικό, οι επιδοτήσεις κοινωνικών εξειδικευμένων δομών σταματούν και η παροχή προγραμμάτων στήριξης γίνεται αποσπασματική και ασυνεχής, αφού ορίζεται ανάλογα από την εκάστη κοινοτική οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να ανταποκρίνεται σε κάποιο συγκεκριμένο οικονομικό πακέτο στήριξης και όχι στις πραγματικές ανάγκες του πληθυσμού. Υπάρχει έλλειμμα ενιαίου και συντονισμένου προγράμματος κοινωνικής πολιτικής. Ενός προγράμματος για την εκπόνηση του οποίου θα πρέπει να έχουν συνεργαστεί όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς π.χ. κρατικός φορέας, ιδιωτικός τομέας, ΜΚΟ κλπ. Ενώ η υλοποίηση του θα είναι αποτέλεσμα των συντονισμένων ενεργειών όλων, όπου ο καθένας θα έχει συγκεκριμένο ρόλο και χώρο, εξασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα και την απαραίτητη σταθερότητα στην παροχή των υπηρεσιών.

Αντιθέτως σήμερα με την οικονομική κρίση σε εξέλιξη, ο ήδη αδύναμος προνοιακός τομέας αποδυναμώνεται ακόμα περισσότερο και οι υπηρεσίες που παρέχονται είναι τελικά αποσπασματικές. Η υποστελέχωση των υπηρεσιών, η μείωση των προσλήψεων, η μείωση των μισθών και η κατάργηση των δομών, φέρνει την Ελλάδα στα προνοιακά δεδομένα παλαιότερων εποχών, όπου και πάλι επικαλείται το «φιλότιμο» των εργαζομένων και των πολιτών να καλύψουν τις προνοιακές ελλείψεις, να παρέχουν εξειδικευμένες υπηρεσίες με αμιγώς επαγγελματικό προφίλ, αλλά πάντοτε σε εθελοντική βάση και αμισθί!